

R O M A N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II A PENALĂ

DOSAR NR. 1274/2/2014 (636/2014)

Î N C H E I E R E
Ședința din Camera de Consiliu din 23.05.2014

Dezbaterile au avut loc în ședință nepublică, iar potrivit art.38 al.4 din Ghidul privind relația dintre sistemul judiciar din R. și mass-media, nu pot fi puse la dispoziția reprezentanților mass-media.

Considerente,

Deliberând, asupra sesizării din oficiu privind pretinsa încălcare, cu rea credință, a măsurii arestului la domiciliu și a obligațiilor ce îi reveneau inculpatului Hristescu Cristian, constată următoarele:

Prin rechizitoriul din 24.02.2014 emis în dosarul de urmărire penală nr. 73/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de arest la domiciliu, a inculpatului Hristescu Cristian pentru săvârșirea infracțiunilor de favorizarea făptuitorului, faptă prev. și ped. de art. 269 alin.1, C.p. cu aplic. art. 5 C.p., șantaj, faptă prev. și ped. de art. 207 alin.1 C.p. raportat la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.p. și trafic de influență, faptă prev. și ped. de art. 291 alin. 1 C.p. raportat la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.p. (28 acte materiale), toate cu aplicarea art. 28 alin. 1 C.p.

În fapt, s-a reținut că, în data de 07.04.2013, în jurul orei 19:23:28, inculpatul Hristescu Cristian, în calitate de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Ialomița a intervenit la șeful Biroului I din cadrul Serviciului Poliției Rutiere Fetești, G L, în favoarea făptuitorului IC, în scopul de a nu i se întocmi proces-verbal de depistare în trafic în stare de ebrietate, respectiv pentru a nu i se recolta probe biologice în vederea stabilirii alcoolemiei.

La data de 08.04.2013, inculpatul Hristescu Cristian, prin acte complementare de amenințare cu un rău de natură să le afecteze funcția și locul de muncă a constrâns pe numiții G L și B F G să-și asume obligația profesională și să propună față de IC o soluție de netrimitere în judecată pentru infracțiunea prevăzută de art. 87 alin. 1 din O.U.G. nr. 195/2002, republicată.

În perioada 27.06.2013 – 04.11.2013 inculpatul Hristescu Cristian a pretins și a primit de la numitul F S T materiale de construcție în valoare de 51.562,07 lei și manopera unor lucrări de 42.500 lei fără TVA, pentru edificarea imobilului pe care îl construiește în municipiul Slobozia, lăsând să se creadă că

are influență asupra procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Slobozia, numita M M, în scopul evitării instituirii în cauză a unor măsuri asiguratorii și dispunerii unei soluții favorabile în dosarul nr. 2766/P/2012. În acest dosar, numitul F S T și societatea administrată de acesta S.C.O.I. S.R.L. erau cercetați sub aspectul infracțiunii de ucidere din culpă a doi angajați care și-au pierdut viața la locul de muncă.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a II-a Penală sub nr. 1274/2/2014 la data de 25.02.2014, urmându-se procedura de cameră preliminară.

Sub aspectul măsurilor preventive, la data de 21.01.2014, prin ordonanța dată în dosarul nr. 73/P/2013, de către DNA, s-a luat măsura obligării de a nu părăsi țara față de inculpatul Hristescu Cristian, pe o perioadă de 30 de zile, de la 21.01.2014 la 19.02.2014.

Prin încheierea de ședință din data de 29.01.2014 a Curții de Apel București – Secția I Penală, s-a dispus, la propunerea DNA, în baza art.145 ind.1 alin.2 C.p.p. rap. la art.145 alin.3 C.p.p, art.143 alin.1 C.p.p. și art.148 alin.1 lit.a ind.1 C.p.p. de la 1968, înlocuirea măsurii obligării de a nu părăsi țara cu măsura arestării preventive a inculpatului HRISTESCU CRISTIAN pe o durată de 30 de zile ,cu începere de la data încarcerării, dispunându-se emiterea mandatului de arestare preventivă.

Pentru a se pronunța această soluție, instanța a reținut că inculpatul Hristescu Cristian la numai câteva ore de la comunicarea ordonanței din data de 21.01.2014 în dosarul nr.73/P/2013 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Corupției prin care s-a dispus luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara pentru o perioadă de 30 de zile a încălcat obligația ce i-a fost impusă prin această ordonanță și anume aceea de a nu se apropia de numiții I A, B D și D R, având calitatea de martori în prezenta cauză și de a nu comunica cu aceștia, direct sau indirect.

Împotriva acestei încheieri a formulat contestație inculpatul, iar Înalta Curte de Casație și Justiție, prin încheierea nr. 606/18.02.2014, a dispus:

„Admite contestația formulată de inculpatul Hristescu Cristian împotriva încheierii de ședință din 12.02.2014 pronunțată de Curtea de Apel București -Secția I Penală în dosar nr. 779/2/2014.

Desființează în parte încheierea contestată, și, rejudecând:

În baza art. 242 alin. 3 C.proc.pen. înlocuiește măsura arestării preventive a inculpatului Hristescu Cristian cu măsura arestului la domiciliu pe o durată de 30 de zile de la 18.02.2014 la 19.03.2014 inclusiv.

În baza art. 221 alin. 2 C.proc.pen. pe durata arestului la domiciliu inculpatul Hristescu Cristian are următoarele obligații:

- să se prezinte în fața organului de urmărire penală, a judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară sau a instanței de judecată ori de câte ori este chemat;

- să nu comunice cu numiții I A, T C, G L, C I, B F, A R, M M, M S, F S, B D, V D, S V, D R, G S, N C, I C, M C, R I sau cu membrii familiilor acestora direct sau indirect.

Atrage atenția inculpatului Hristescu Cristian că, în caz de încălcare cu rea credință a măsurii sau a obligațiilor ce îi revin, măsura arestului la domiciliu poate fi înlocuită cu măsura arestării preventive.

Dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului Hristescu Cristian de sub puterea mandatului de arestare preventivă nr. 2 UP din 29.01.2014 emis de Curtea de Apel București Secția I penală, dacă nu este reținut sau arestat în altă cauză.”

În temeiul acestei soluții, s-a stabilit un program de supraveghere a inculpatului, care nu detaliază obligațiile impuse acestuia, consemnând însă graficul prezentării la poliție și verificării prezenței la domiciliu a inculpatului.

Măsura arestului la domiciliu a fost verificată periodic de către judecătorul de cameră preliminară de la Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală și, urmare a constatării legalității și temeiniciei, a fost menținută succesiv, ultima soluție în acest sens fiind pronunțată prin încheierea de la data de 22.05.2014.

La data de 22.05.2014, anterior comunicării soluției din aceeași dată către inculpat, când măsura era menținută în temeiul încheierii din 24.04.2014, definitivă conform deciziei nr. 1469/29.04.2014 a ÎCCJ – Secția Penală, Inspectoratul de Poliție al Județului Ialomița, prin adresa nr. 699392/PI din 22.05.2014 a sesizat CAB – Secția a II-a Penală în legătură cu faptul că la data de 22.05.2014, în jurul orei 12:00, fără să solicite încuviințarea organului judiciar, inculpatul Hristescu Cristian, s-a deplasat cu auto nr. ... în parcare complexului comercial A. din strada ..., unde a lăsat mașina și s-a deplasat la hotelul I. B., situat pe aceeași stradă, unde s-a întâlnit cu numita C A-M, care, la ora 12:20 a închiriat pe numele său o cameră, unde împreună cu inculpatul Hristescu Cristian, au stat până în jurul orei 13:50. În jurul orei 14:00, cei doi au fost depistați de către organele de poliție în parcare complexului comercial A., inculpatul declarând în fața polițiștilor că a venit la acel complex comercial pentru cumpărături.

S-a mai constatat că și la data de 24.04.2014, astfel cum se arată în sesizarea poliției, numita C A-M a închiriat o cameră la acel hotel, iar în ziua respectivă inculpatul a avut termen la instanță și a fost prezent în București.

Sesizându-se din oficiu cu privire la pretinsa încălcare cu rea credință a măsurii arestului la domiciliu și a obligațiilor impuse în executarea acesteia, judecătorul de cameră preliminară a stabilit termen de judecată, în camera de consiliu, la data de 23.05.2014, ora 12:00. La data de 23.05.2014, ora 07:24. s-a înregistrat la această instanță înștiințarea domnului avocat G A A, care a adus la cunoștință faptul că, începând cu data de 22.05.2014, ora 20:00, a reziliat contractul de asistență juridică și i-a adus la cunoștință inculpatului acest lucru la data rezilierii. Față de această împrejurare, s-au luat măsuri pentru desemnarea unui avocat din oficiu, în dimineața zilei de 23.05.2014.

La data și ora fixate pentru termenul de judecată, s-a prezentat inculpatul, asistat de avocat din oficiu, solicitând amânarea în vederea angajării unui avocat, învederând că a luat cunoștință de rezilierea contractului în această dimineață, susținere contrazisă însă de înscrisul depus la dosar.

Judecătorul de Cameră preliminară a apreciat că este neîntemeiată cererea de amânare, având în vedere obiectul prezentei sesizări și caracterul de urgență pe care îl impune soluționarea acesteia, date fiind, pe de o parte, natura procedurii de cameră preliminară, iar pe de altă parte, riscul afectării bunei desfășurări a procesului penal. Apărătorului din oficiu, i s-a acordat o perioadă rezonabilă, față de obiectul sesizării, și înlesnirile necesare pentru asigurarea unei apărări efective, conform art. 91 C.p.p. Solicitarea inculpatului de amânare, urmărește tergiversarea procedurii, dat fiind și faptul că dosarul este solicitat de instanța supremă pentru soluționarea contestației în privința încheierii de finalizare a procedurii de cameră preliminară, pentru data de 26.05.2014.

Inculpatul a fost de acord să dea o declarație, situație în care, s-a procedat la ascultarea acestuia.

Examinând actele și lucrările dosarului, judecătorul de cameră preliminară constată că în temeiul art. 221 alin. 1 și 2 C.p.p. și a hotărârilor de mai sus, inculpatul avea următoarele obligații:

- să nu părăsească imobilul în care locuiește fără permisiunea organului judiciar și să se supună restricțiilor stabilite

- să se prezinte în fața organului de urmărire penală, a judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară sau a instanței de judecată ori de câte ori este chemat;

- să nu comunice cu numiții I A, T C, G L, C I, B F, A R, M M, M S, F S, B D, V D, S V, D R, G S, N C, IC, M C, R I sau cu membrii familiilor acestora direct sau indirect.

Din procesul – verbal întocmit de către IPJ Ialomița – Biroul Supraveghere Judiciară rezultă că, la data de 21.05.2014, ora 15:55 inculpatul a fost verificat la domiciliu și, avându-se în vedere încheierea de ședință din data de 24.04.2014 a CAB – Secția a II-a Penală, care a fixat termen de judecată la data de 22.05.2014, polițistul însărcinat cu supravegherea i-a pus în vedere să se deplaseze la București la această dată, în următoarele condiții: „cu autoturismul, începând cu orele 07:00. Acesta se va deplasa pe ruta Slobozia – Drajna – A2 – București – sediul Curții de Apel București și retur. Traseul de rezervă este Slobozia – DN 2A Urziceni – București - Sediul Curții de Apel București și retur.”

Din declarația inculpatului rezultă că a plecat de acasă la ora 05:30, astfel că o primă încălcare a măsurii o constituie părăsirea domiciliului în care locuiește cu o oră și jumătate mai înainte de momentul stabilit de organul de supraveghere.

În al doilea rând, fără a solicita încuviințarea organului judiciar, inculpatul a transportat-o la București, cu mașina personală, pe numita C A-M. Din această perspectivă, părăsirea imobilului a fost încuviințată doar pentru prezentarea în

fața judecătorului de cameră preliminară, iar nu pentru soluționarea unor probleme ale altor persoane.

Dacă la venirea spre București inculpatul a respectat traseul stabilit de organul de supraveghere, la plecare, acesta pretinde că, a ales celălalt traseu, însă, datorită aglomerației, l-a abandonat, revenind la traseul inițial.

În opinia judecătorului de cameră preliminară, traseul pe care trebuia să-l urmeze inculpatul era cel stabilit **în principal** de organul de supraveghere și numai dacă, din motive obiective, acesta nu putea fi urmat, se recurgea la cealaltă variantă, aceasta fiind stabilită cu titlu de „rezervă”. De altfel, inculpatul putea lua oricând legătura cu organul de supraveghere, dacă avea dubii în legătură cu executarea obligațiilor impuse.

Ignorând aceste aspecte, inculpatul a oprit, fără încuviințare, în zona .. „la rugămintea persoanei respective (adică numita C A-M – n.n.) pentru a lăsa un aparat ... la reparat”. Ulterior, a oprit mașina în parcare complexului comercial A. din sectorul .., București, sub pretextul că dorește să meargă la cumpărături.

De remarcat că inculpatului îi era permis să se prezinte în fața judecătorului de cameră preliminară și, ulterior, să se întoarcă la domiciliu, iar nu să meargă la cumpărături, ori să rezolve probleme personale ale altora.

De altfel, art. 221 alin. 6 C.p.p. prevede că „La cererea scrisă și motivată a inculpatului (...) judecătorul de cameră preliminară (...), prin încheiere, îi poate permite acestuia părăsirea imobilului pentru (...) procurarea mijloacelor esențiale de existență (...).” o atare solicitare nefiind formulată.

Faptul că, în mod subit, după ce inculpatul a oprit mașina în parcare A., numitei C A-M i s-a făcut rău, însă a refuzat să apeleze la servicii medicale spunând că „vrea să se întindă undeva ca să-și revină”, situație în care aceasta a închiriat o cameră la hotelul I. B. pentru intervalul orar 12:20 – 13:50, urcând în cameră împreună cu inculpatul, nu justifică în vreun fel atitudinea inculpatului de nesocotire a obligațiilor ce îi reveneau.

.....
Coroborând aceste elemente se poate trage concluzia că numita C A M cunoaște o serie de aspecte relevante în prezenta cauză, inclusiv pe martorii despre care îi povestea inculpatul, situație în care există riscul ca, dată fiind relația apropiată cu inculpatul, să recurgă la ajutorarea acestuia, eventual prin luarea legăturii cu persoanele față de care inculpatul avea interdicție de comunicare directă sau indirectă, în vederea influențării acestora.

Pentru a înlătura orice suspiciune, inculpatul trebuia să evite să intre în contact, să o transporte cu mașina și să se cazeze cu ea la hotel, iar dacă avea dubii în acest sens, putea solicita lămuriri organelor abilitate.

Apărarea inculpatului în sensul că avea încuviințarea să oprească pe traseu și să parcheze la complexul comercial A. este contrazisă de adresa nr. 699392/PI din 22.05.2014 a IPJ Ialomița, din care rezultă clar că nu a avut încuviințarea necesară.

Aprecierea ce se deduce din apărările inculpatului, în sensul că, din moment ce nu i s-au interzis expres anumite aspecte, putea face orice cu ocazia

deplasării la instanță nu poate fi primită nici din perspectiva naturii și conținutului arestului la domiciliu prin raportare și la arestarea preventivă.

Este eronat a se considera că doar cât timp se află la domiciliul său, persoana este „arestată”, iar în perioada deplasărilor la și de la organul judiciar, ori a altor părăsiri încuviințate ale domiciliului, are libertate de mișcare nelimitată, putându-se abate după propria apreciere de la traseul stabilit, ori rezolva chestiuni care nu sunt legate de scopul deplasării. Modul de redactare a dispozițiilor art. 221 alin 1 - 6 C.p.p. impune o interpretare restrictivă, iar aceste limitări, în sarcina inculpatului, sunt menite a realiza conținutul acestei măsuri în acord cu scopul ei. Faptul că este „la domiciliu” nu alterează caracterul de „arest” a măsurii, iar părăsirea autorizată a locuinței este incompatibilă cu activitatea de shopping ori cu rendez-vous sau cu promenada.

Pe de altă parte, trebuie avut în vedere că în cauză nu s-a început cercetarea judecătorească astfel că, prin contacte neautorizate, poate fi influențată administrarea probelor și afectată astfel buna desfășurare a procesului penal.

Atitudinea inculpatului trebuie privită și prin prisma faptului că acesta este prim-procuror (suspendat din funcție), iar calitatea de magistrat nu-i conferă drepturi suplimentare față de persoanele aflate în aceeași situație, ci, dimpotrivă, într-o anumită măsură, se poate vorbi de exigențe sporite, derivate din faptul că este în discuție inclusiv prestigiul justiției, în orice cauză penală în care sunt implicați magistrații. Având această calitate și responsabilități familiale (căsătorit, 2 copii) inculpatul trebuie să participe onest la procedurile judiciare, dovedind netemeinicia acuzațiilor ce i se aduc, iar nu să recurgă la subterfugii ce denotă sfidarea legii. Mai este de observat că și anterior a mai încălcat obligațiile stabilite de instanță, fiind arestat preventiv. Într-o atare situație, reaua credință a inculpatului rezultă în mod evident.

Pentru toate aceste considerente, în conformitate cu art. 221 alin. 11 C.p.p., constatând că sunt întrunite condițiile prev. de art. 223 alin. 2 C.p.p., având în vedere și art. 238 din același cod, judecătorul de cameră preliminară va dispune înlocuirea arestului la domiciliu a inculpatului Hristescu Cristian cu măsura arestării preventive pe o durată de 30 de zile, cu începere de la data încarcerării.

Văzând și dispozițiile art. 275 alin. 2 C.p.p. și ale Legii nr. 51/1995,

DISPOZITIV:

În temeiul art.221 alin.11,rap.la art.223 alin.2 Cod proc.pen.,dispune înlocuirea arestului la domiciliu a inculpatului Hristescu Cristian cu măsura arestării preventive pe o durată de 30 de zile,cu începere de la data încarcerării.

Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Onorariul pentru avocat din oficiu,în quantum de 100 lei,rămâne în sarcina statului și se avansează din bugetul Ministerului Justiției.

Cu drept de contestație.

Pronunțată în camera de consiliu, azi 23.05.2014.